

Tartalom

„Rorate coeli de super”	1
Család, az emberré formálódás helye.....	2
Laudate, cantate! XXII. Georg Friedrich Händel/2.....	3
Jön az Úr!	4
Találkozás az irgalmas Jézussal, jó emberekkel	5
Mindenem megvan	6
Kisgyermek (és kamaszok) intelmei szüleikhez	7
Deák Ferenc nyomában	8
Jó volt olvasni: Székely László: A lelkem.....	9
Retyezát és Páring: Kettő az egyben III.	10
Az örömteli szolgálat – a szolgálat öröme.....	11
Részletek a Szentírás ritkáiban forgatott könyveiből: Joel könyve	12
Anyakönyvi hírek	13
Pucci Szent Antal	13
Gyermekeknek.....	14
Megújult képzések a Mindszenty Gimnáziumban	15
Plébániai hírek	16

„Rorate coeli de super”

Az egyházi év utolsó napjaiban mindannyian egy kicsit elgondolkodunk a végidőkről szóló szentírási szakaszokat hallva, hogy mi a célja földi életünknek; hová tart ez a világ, és ebben nekünk mi a szerepünk. Nagyon nehéz ezekre a kérdésekre konkrét és határozott válaszokat adni. Azt viszont biztosan állíthatjuk, hogy célunk az örök élet, Isten országába való eljutás. Amikor ezeken a kérdéseken gondolkodunk, elérkezik az egyházi évben egy fordulópont. Elérkezik a beteljesülés Krisztus Király vasárnapján, amikor a megdicsőült Urat imádjuk, aki megnyitotta számunkra az utat. Egy héttel ezután pedig egy teljesen új év kezdődik. Visszatérünk a kezdetekhez, a végcél után a kiindulópontához.

Advent. Amikor az átlagember meghallja ezt a szót, általában a Mikulás, a vásár, a karácsonyi készüllet jut eszébe, és ez részben illő is. De nagyon sokszor elfeledkezünk ennek a négy hétnek a valódi tartalmáról. Juhász Gyula nagyon szépen ír arról az eseményről, amelyre mindnyájan várakozunk:

„Hisz a világnak minden tájain

Most Téged várnak és Benned remélnek

A csodálatos földi születésnek

Meleg és fénylő ünnepnapjain.”

(Juhász Gyula: Utolsó imádság)

Az advent szó jelentése: „eljövetel”. A latin „adventus Domini” kifejezésből származik, ami annyit tesz: „az Úr eljövetele”. Ebben az időszakban jobban figyelünk a Szentírás azon mozzanataira, melyek az ószövetségi választott nép történelmében az idők teljességében megjelenő szabadítóról, Messiásról beszélnek. Izajás próféta a zsidóság történelmének egyik legnehezebb időszakában, a babiloni fogság idején a következőket írja: „Készítsetek utat a pusztában az Úrnak, egyengessétek Istenünk ösvényét!” (Iz 40,3) A próféta azokban a nehéz időkben bátorította a népet, hogy ne féljenek, mert amit elszenvednek, csak ideig tartó szenvedés; legyenek türelmesek és kitartóak, mert elérkezik az, aki meghozza a békeséget.

De a várakozás mellett Izrael népének küldetése is volt. Izajás az útkészítést jelöli meg feladatul. A zsidóságnak az üdvösség történetében az volt a feladata, hogy Isten akaratát követve előkészítsék azt az utat, amelyen a Megváltó érkezik. Ebbe az útkészítésbe kapcsolódunk be mi is, amikor advent szent időszakát üljük. Nekünk is fel kell készíteni elsősorban önmagunkat arra, hogy a közénk érkező Üdvözítőt méltóképpen fogadhassuk hajlékunkba. Ez az időszak jó alkalom arra, hogy kicsit elgondolkodjunk hitünk alapvető misztériumairól, titkairól, hogy az ünnep, amire készülünk, ne csak egy legyen a sok közül, hanem azt valóban meg is tudjuk ünnepelni a maga méltóságában és szépségében.

A várakozás szükségszerűen hozzátartozik az ember életéhez. De ezt fel tudjuk, és fel is kell használnunk azért, hogy készen álljunk, amikor a mi Urunk, Jézus kopogtat szívünk ajtaján. Karácsony szent estéjére készülve tárjuk fel szívünket, nyissuk meg a kapukat Krisztusnak, hogy ne eredménytelenül zörgessen, hanem mindannyiunk otthonába odataláljon.

Nagy Tamás

Család, az emberré formálódás helye

Szeptemberben a 21. Családfesztivál vendégeként Bíró László püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családügyi Bizottságának elnöke tartott előadást a fenti címmel Zalaegerszegen. Az alábbiakban az előadás főbb gondolatait szeretnénk vázlatosan felidézni.

A család több, mint egy téma, az élet és a nemzedékek útja (Ferenc pápa). A társadalom kovásza a közjó javára. Egy társadalom életképességét, és értékét az jelzi, hogyan gondoskodik a gyerekekről és az öregekről.

Egyéni és társadalmi szinten is meghatározza életünket, hogy mit gondolunk az emberről, minek tekintjük az embert. Az ember legnagyobb értéként a hellén-keresztény kultúra emberképében jelenik meg, amit a modern társadalom alapjaiban veszélyeztet. Ehhez kell ragaszkodnunk, erre utal XVI. Benedek pápa kijelentése: Az egyház az emberiség emlékezete az emberről.

Ez az emlékezet az emberről, az ősokról tart meg bennünket. Primitív törzsnél figyelték meg, ahol szájhagyomány által élt az emlékezet, huszonnégy generációra vonatkozóan énekelték el az ősök dicséretét. A közösség az emlékezettel biztosítja az identitás továbbadását. Ha nincs emlékezet, nincs jövő.

A család az osztozás, a nagylelkűség és a felelősség iskolája. Ha a család nem létezik, nincs hely az emberré válásra. A család felnőtt embereket feltételez.

Ki a felnőtt ember? Aki kritikus, véleménye, meggyőződése van, a szerint cselekszik, azt tudja képviselni mások fele. Az tud felnőttként élni, aki életének főszereplője lehet, nem csak kiszolgáltatottan sodródik!

A család akkor működik családként, ha a szülők ilyen felnőttek, és ha a szülők egyek a szeretetben és a gyermekek

nevelésében.

Az a család formál embert, amelyben egész emberben gondolkodnak. Egy koncentrációs tábor-beli fogoly írta naplójában, hogy a fogság során cellájuk ablakából csak az emberek lábát látták. Ilyenek vagyunk sokszor mi is. Az emberből csak keveset, a kevésbé értékeset látjuk, éppen azt nem tudjuk, vagy akarjuk meglátni, ami a lényege.

Az embert meg tudja érinteni a végtelen. A mai embernél a biológiai tudat legyőzi a személy tudatot. A modern tömegember biológiai rendszerként, biológiai automataként tekint magára,

emberképe egy „reduktív emberkép” (XVI. Benedek). A társadalom profitközpontú gondolkodása összekeveri a hasznot a boldogsággal. Az embert tárggyá degradálja, szimpla termelési tényezővé teszi amikor ezt a reduktív emberképet erőlteti ránk.

A boldogság egészen más dimenzióban terem: a személy másik személyhez fűződő viszonyában.

Kapitalizmus előtti emberképet jellemzi a szerzetesek létezészempléte, amit reguláik is tükröznek. Első, legfontosabb a kapcsolat. Kapcsolat ápolása Istennel és emberrel. A második a közjó, a szerzetesi közösség és szélesebb emberi közösség érdeke. A harmadik a személy szükséglete. Ha mindent az

egyen valós és mesterségesen gerjesztett szükségletei uralnak, lépten-nyomon sérül a közösség érdeke, sérülnek az emberi kapcsolatok, egyre távolabb kerülünk a boldogság lehetőségétől. A teljes emberségre törekvés helyett ma kitenyészett agyakat, emberi célszámokat hozunk létre.

A teremtés hat napja a tevékenység, a munka, a küzdelem, de a töredékeség, a lezártág időszaka is (a fenevad száma 666). A hetedik nap a megpihenés, a felfele tekintés napja, ember voltunk lényege, alapja. Az Úr ajándék napja nélkül nem tudunk, nem lehet

embernek maradni. Amikor ezt az ajándék napot is a termelés-fogyasztás igájába akarják hajtani, emberségünk kerül veszélybe.

A szeretet felülmúlja az igazságot, de feltételezi az igazságot. Előbb add meg, ami az embertársadnak az igazságosság alapján jár – saját magát: szabadságát, méltóságát, aztán a szeretettel add magad.

Ajándékozás kultúrája: ajándékká és megajándékozottá válni. Nem valamit valamiért, nem érdem szerint és

fizetségül, hanem önmagunkat adni önzetlenül, ajándékként. Adni és elfogadni. Ez ma is leginkább az édesanyákban él. Ez a kulcsa a másik, a társadalom és a magam boldogságának is.

Helyére kell tenni életünkben a munkát, ami nem robot, hanem ajándék, a személy kibontakozásának lehetősége.

Ha helyén van az ember, a házasság, az ünnep, a munka, vigyázzuk az ajándékozás kultúráját.

Ennek őrzése a jövő reménye. Ehhez ma szembe kell menni az árral. Menjünk tehát, tegyük a jót, legyünk egy kreatív kisebbség.

Laudate, cantate!

XXII. rész – Georg Friedrich Händel/2.

Az előző számban Händellel kezdünk el foglalkozni. Életét 1706-ig, 21 éves koráig követtük nyomon. Ekkor következett be egy kisebb fordulópont a pályafutásában, ugyanis 3 év hamburgi működés után Itáliába utazott. Itt 4 évet töltött el különböző városokat meglátogatva, de hosszabb ideig négy fontosabb központban élt. Róma, Firenze, Nápoly, Velence is nagy elismeréssel üdvözölte a zeneszerzőt. Händel életének erről a szakaszáról sajnos nagyon keveset tudunk. Persze ezekből az évekből is fennmaradt néhány anekdota, melyek nagyon szórakoztatóak, de nem teljesen tisztázott, mi bennük a legenda, s mi az igazság.

Itt tartózkodása alatt állítólag csembaló-, és orgonaversenyt rendeztek, melyen Domenico Scarlattival hasonlították össze tehetségét. Ez utóbbi művész billentyűs hangszerekre írt szonátaíró volt híres. Több, mint 550 ilyen darabot komponált, melyek viszonylag rövidiek, virtuózak, biztos technikai tudást igényelnek az előadótól. Händel tehát e káprázatos etűdök szerzőjével mérte össze tudását a billentyűk előtt ülve. A versenyre a híres zenekedvelő, Ottoboni bíboros otthonában, a római Palazzo della Cancelleria épületében került sor. A történet szerint a művészek csembalistaként holtversenyben végeztek, orgonistaként viszont a közönség Händelt egy fokkal jobbnak ítélte. Scarlatti maga is elismeréssel adózott a külföldi billentyűs játékos előtt, aki az ő számára is új lehetőségeket tárt fel a hangszeren.

Későbbi évekből való, de ide illik John Hawkinsnak, a 18. századi angol

írónak leírása Händel orgonajátékáról. Talán segít elképzelni azt a hatást, amit előadásával keltett a hallgatóság körében: „... *Abban a pillanatban, amint Händel nekikészült, hogy megérintse az orgona billentyűit, olyan mély csönd támadt, hogy az emberek lélegzetüket is visszafojtották, és mintha megakadt volna az élet.*”

Az biztos, hogy Händel Itáliában rengeteget tanult, és hihetetlenül sok élményben volt része. Megismerte az

olasz opera, szólókantáta, egyházi oratóriumok, és a concerto grossók világát, ugyanakkor ő maga is komponált, kísérletezett a különböző műfajokban. Jó kapcsolatépítő képességének köszönhetően pedig azzal sem volt gond, hogy legújabb alkotásait előadassa. A siker garantált volt koncertjein. Agrippina című operáját például 27 egymást követő este is elő kellett adni. Körülbelül 80 művet írt Itáliában, melyek még nem feltétlenül a legegységibb alkotásai, de később gyakran elővette őket, s belőlük merített nagyobb szabású műveinek komponálásakor.

Händel 1710-ben hagyta el Itáliát. Egészen másképp távozott, mint ahogyan érkezett. Az itt töltött négy év teljesen átformálta. Mondhatjuk azt, hogy

a sok tanulás és élmény hatására itt vált érett zeneszerzővé. Így, nagy tudással felvértezve érkezett meg Hannoverbe, ahol a választófejedelem, György herceg udvari muzsikusa lett. Nem sokáig maradt itt nyugalomban, ugyanis még ebben az évben Angliába utazott szabadságra. Az angol fővárosban ez idő tájt nagy népszerűségnek örvendett az olasz opera. A kasztrált énekesek hangja mindenkit lenyűgözött, fáradhatatlan élvezettel hallgatták sorra a műfaj remekét. Händel is óriási sikert aratott az angolok számára írt olasz stílusú operájával, a *Rinaldo*val. A zeneszerző nagy hatást tett a városra. S ez nem kis teljesítmény, hiszen London a 18. század elején Európa egyik szellemi központja volt.

A zeneszerzőt, bár hazatért a látogatás után, nem hagyták nyugodni a szigetországban tett utazás eseményei, sikerei. Visszatérve a választófejedelemhez, túl szűknek érezte ottani lehetőségeit. Egyfolytában az a gondolat foglalkoztatta, hogyan, mikor tudna visszatérni Londonba, milyen módon tudna Hannoverből szabadulni. 1712-ben végre ismét engedélyt szerzett rá, hogy Angliába utazzon. A választófejedelem, noha nem határozta meg konkrétan, mikor, de kikötötte, hogy ésszerű időn belül haza kell térnie. Händel azonban csak az engedélyt vette komolyan, a hazatérési kötelezettséget nem. Elutazott, s esze ágában sem volt többé hazajönni. Letelepedett Londonban – de korántsem lehetett ilyen egyszerűen elintézni a dolgot...

Tímár Zsófia

Az Egyház a szeretet története címmel folytatódnak a nyitott előadások

Helyszín: Szombathely, Károlyi Gáspár tér 4. (A épület díszterme)

Kezdés: 18 óra.

December 9. (hétfő): dr. Németh Norbert: „Ferenc Egyháza”. Az új pápaság hangsúlyai.

Jön az Úr!

Hogy a keresztény ünnepek hosszú sorából kinek melyik áll legközelebb a szívéhez, az végső soron ízlés és személyes emlékek dolga. Viszont arra a kérdésre, melyik a legemberibb időszaka az egyházi évnek, melyik időszak tükrözi leghűségesebben földi életünk jellemzőit, a válasz kétségtelenül az, hogy ádvent. Ádvent a remény, várakozás, vágy ideje. S nem ezek jellemzik-e leginkább mindennapi életünket? A földi élet jelen formájában nem annyira a beteljesedés ideje, mint inkább a reményé, várakozásé valami szép, nagy dolog megérkezéére, egy régi ígélet megvalósulására. Így csakugyan, Isten várása, az Isten utáni vágyakozás minden egyéb közül a legemberibb magatartás. Sok évvel ezelőtt, olvasva, hallgatva az ádventi szövegeket, melyekkel a keresztény közösség égő vágyakozással hívja az Urat, jöjjön el hozzánk, úgy éreztem, hogy hálátlanok, elégedetlenek vagyunk Isten iránt. Hisz mit adhatna Isten nekünk többet, mint amit már megadott? Emberré lett, testvérünk lett, kenyérünk lett, a kereszténység kegyelmével szívébe költözött. Mi többet tehetne még ezen túl, s miért nem elég ez nekünk? Évekbe telt, míg megértettem, hogy Isten éppen azért, mert Isten, csak mint folyton felénk jövő, ajtókon kopogató Urat észlelhetjük.

Isten a megszentelő kegyelem révén állandóan bennünk lakik, hacsak súlyos engedetlenséggel ki nem űzzük Őt lelkünkől. Emberi megtapasztalásunkban azonban Isten jelenlétét sokféle módon, sokféle intenzitással élehetjük meg. Mivel életünket nem mint állapotot, hanem mint folyamatot érzékeljük, életünkben Istent sem mint valami birtokolt létezőt, hanem mint bennünk folyton változó, alakuló valóságot tapasztaljuk meg. Tudjuk, hogy Isten Önmagában, mint végtelen tökéletesség nem változhat és nem változik soha, mégis, istenképünk az idők során alakul, fejlődésen megy át, különféle istenélmények sorozatában részeseledhetünk. Ma nem úgy gon-

dolkodom Istenről, mint gyermekkoromban, de úgy sem, mint öt vagy tíz vagy húsz évvel ezelőtt. Ilyen értelemben Istent nem úgy tapasztaljuk meg, mint aki jön. Ennek így is kell lennie. Bár szívünk olyan nagy, hogy azt semmi és senki más nem képes betölteni, mint maga az Isten, mégis, Isten végtelenül nagyobb a szívünkénél. Istent nem lehet birtokolni. Isten jövedelével megérint bennünket, élményt hagy bennünk, de ez az élmény nem maga az Isten. Mihelyt Istent meg akarom ragadni, mihelyt Jákob módjára birkózni akarok Vele, mihelyt a pillanati megtapasztalásra azt mondom: ez az Isten, abban a pillanatban már bálványt tartok a kezemben.

Isten folytonos jelenlétével szüntelenül nevelgeti hűtlenségre hajlamos szívünket. Arany János *Buda halála* című eposzának talán legismertebb epizódja, a *Rege a csodaszarvasról* szép példabeszéd Isten jövedeleire. Hunor és Magyar vitézeikkel hajtóvadászaton járnak, s el is ejtenek minden útjukba eső vadat, csak egyetlen szarvasgím illan el újra és újra nyílvesszőik elől. Hasztalan űzik ezt a vadat heteken át. Már-már azon vannak, hogy elindulnak hazafelé, de mihelyt fel akarják adni a küzdelmet, feltűnik a szarvas, nem hagyja őket nyugodni. Arany János szavaival folytatva:

*„Minden este bánva bánják,
hogy e vadat mér' kívánják,
Mért is űzik egyre, nyomba,
tévelyítő bús vadonba.
Mégis, mégis, ha reggel lett,
a gímszarvast űzni kellett,
Mint töviset szél játéka,
mint madarat az árnyéka.”*

Így, folytonos kihívással csalogatja a szarvas a vitézeket az új haza felé, hol megmutatva magát egy szempillanásra, hol eltűnve ismét. Isten is, mint a szarvasgím, hol eltűnik előlünk, hol élvezzük jelenléte békéjét, hol úgy érezzük, távol van tőlünk. Így csalogat bennünket Isten egyre tovább életünk zarándokútján hazafelé. Istenünk a

folytonos kihívás Istene, mert nem akarja, hogy ezen a világon kényelmesen letelepedjünk. Jelenlétének és távollétének váltogatásával egyre hívogat bennünket.

Isten nevelni akar bennünket, nem kényeztetni. Nem akarja, hogy jelenléte édességéhez ragaszkodjunk Ő maga helyett. Ezért nemcsak jelenlétét engedi megtapasztalnunk, hanem távollétét is. Néha úgy érezzük, magunkra hagyott bennünket az Isten, és keserű egyedüllétünkben a kereszten függő Jézussal imádkozunk, *„Istenem, Istenem, miért hagyta el engem”*. De a Biblia Istene a hűséges Isten, és az Atya sohasem volt közelebb a Fiához, mint mikor Az a kereszten szenvedett. Jézusban az Isten radikálisan és végérvényesen Emmánuel, Velünk-az-Isten lett, és ezen semmiféle külső körülmény nem változtathat. Isten velünk van, akár jelenlétében, akár távollétében tapasztaljuk is meg Őt. Bonhoeffer írja: *„Az Isten, aki velünk van, az az Isten, aki elhagy bennünket.”* Isten túl van mindenben. Túl van értelmünkön és szívünkön, túl van érzelmeinken és gondolatainkon, túl van az eseményeken és tapasztalatokon, melyekből életünk áll. Mégis, valamiképp mindezekben jelen van az Isten. Ez annyit jelent, hogy amikor imádkozunk, Isten jelen is van bennünk és távol is van tőlünk egyszerre. Isten jelenléte annyira túl van az együttlét emberi megtapasztalásán, hogy jelenlétét egyúttal távollétnek is felfoghatjuk. Másrészt Isten távollétét néha olyan intenzitással éljük át, hogy az már Isten jelenléte megtapasztalásának is tekinthető. Isten, amikor szabadon azt választotta, hogy Jézus emberségében megosztja velünk Isten távollétének legfájdalmasabb megtapasztalását, éppen e lépése által jött legközelebb hozzánk.

Ádvent a hozzánk közeledő, ajtóban álló Isten hívása, az Ő utána való vágyakozás, intenzív Isten-várás az üdvösségtörténet kategóriáinak keretében. A patrisztikus irodalom kedves

(folytatás az 5. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 4. oldalról)

témája, hogy adventben Isten hármaskörjére készülünk. Átéljük újra a választott nép évezredes várakozását, mellyel a megígért Megváltó felé tekintettek, és a Keresztelő Szent János által alkotott névvel Őt mi is az Eljövendőnek hívjuk. Aztán várjuk Jézus újabb és újabb kegyelmi látogatását, mintegy új születését szívünkben. Várjuk végül a parúziát, Jézus második eljövételét, amikor egyszer s mindenkorra betölti majd barátai szívét az Úr boldogító jelenlétével. Az üdvösségtörténet jelen-

legi szakaszában két Úrjövet között: Jézus betlehemi születése és végső megjelenése között élünk, és Istent alapvetően úgy tapasztaljuk meg, mint aki jön felénk, mindig közelebb lesz hozzánk, mindig jobban a miénk lesz. De várakozásunk nem lehet pusztán passzív magatartás. Készülnünk kell, sőt készen kell állnunk az Eljövendő megérkezésére, mert Ő eljön hozzánk, de úgy, hogy az utolsó lépést nekünk kell megtennünk. Az egyik zsoltárban halljuk a felszólítást: „Nyisd ki a szádát és én beletöltöm” (Zsolt 81,11). Ameny-

nyire kinyitjuk a szánkat, amennyire kitágítjuk a szívünket, annyira fogja Isten megtölteni táplálékkal: jelenlétével. Isten országa közel van, de a kezünket nekünk kell kinyújtani utána, Isten az ajtónk előtt áll, de nekünk kell az ajtót kinyitni számára. Készítenünk kell az Úr útját: önzésünk hegyeit eltüntetni, hanyagságunk völgyeit betölteni. Útkészítés, szívtagítás, ajtónyitás: ez legyen adventi programunk, adventi várakozásunk.

Tóth János káplán

Hittel, hittan órán kívül is az iskolában

Találkozás az irgalmas Jézussal, jó emberekkel

„A szeretet már túlmutat a vérségi köteléken. Krisztussal a szeretet mindent betöltő Mintája szállt le közénk – nincs többé idegen. A szeretet legfőbb ellensége a gyűlölet, de a FÁSULTSÁG is pusztítja. Van mit tanulni gyermekeinktől. Családunk, hazánk élete is azon múlik, ne csak sóvárogja az ember, hogy szeressék, hanem nézzen körül, ki mindenki vár a szeretetére?”

Jókai Anna

2006-ban kezdeményezte és indította el Basáné Révész Erzsébet hatvani művésztanár azt a kiállítás sorozatot, amely a nagyvilágból is idevonzotta témája egyetemessége miatt a fiatal lelkeket. Ez a TILMA a Gyermekművészetért Alapítvány, amelynek fővédnöke Jókai Anna és neves egyházi személyek, akik külföldi kapcsolataik révén juttatják el a rajzpályázatok témáit a világ minden részére. Lengyelországtól Indonéziáig, Romániától Límaig, Szlovákiától Ecuádorig. Az így összeállt rajzanyag mindig vándorkiállításra indul. S vele együtt meghívják a nyerteseket is.

A TILMA szó egy mexikói kifejezés, poncsót jelent, a Szűzanya palástja, amely alá a világ minden gyermeke „bebújhat.”

Ebben az évben a pályázat címe: Találkozás az irgalmas Jézussal, jó em-

berekkel

A pályázatot az Ady Endre Általános Iskolában Némethné Balogh Ildikó tanárnő fedezte fel és meglátta a lehetőséget abban, hogy a művészeti osztályokba járó tanítványaival felkészüljenek egy szép kihívásra. Tanítványai közül a 4. b osztályosokat választotta ki. Nyilvánvaló volt, hogy a téma legalább bibliai ismeretet igényel, ezért először megismerkedtek a gyerekek bibliai történetekkel és ismertebb szentek életével. /A pályázatra jelentkezők között, csak néhány hittanos gyerek volt./ Ezután készültek a remekművek Jézus életéről, Szent Ferencről, Szent Erzsébetről, Noé bárkájáról, a három napkeleti királyról, a teremtséről, Jónás és a cethal történetéről. A repertoár széleskörű volt, a lelkes csapat a műveket májusban küldte el és akkor még nem tudták, hogy mi lesz ezeknek a képeknek a sorsa. Szeptember végén a tanárnő kapott egy meghívót a VIII. Nemzetközi Gyermekrajz Vándorkiállítás megnyitójára, amelynek fővédnöke a köztársasági elnök felesége, Herczegh Anita, a díszvendégek között pedig Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius, Beer Miklós váci megyéspüspök és Katona István egri segédpüspök. Az igazi meglepetés ezután következett, amikor a felsorolt nyertesek között megtalálta

tanítványa nevét. Ketten arany diplomát kaptak, kilencen, pedig különdíjat. Én is csak ekkor szereztem tudomást erről a csodálatos eseményről. A gyerekek átvették a díjat, aztán a kiállítás vándorútra indul, aminek egyik állomása majd a Vatikán lesz.

A művészeti osztályokban nagyon sok tehetséges gyerek tanul és ismét méltán büszke az iskola az újabb sikerekre. Én azonban most úgy érzem, hogy valami sokkal nagyobb történt, mint siker. Némethné Balogh Ildikó tanárnő külön időt fordított arra, hogy a gyerekek lelkét ráhangolja arra a jézusi szeretetre, amiből alkotások születtek, hogy a rajz beszéljen alkotója érzéseiről, gondolatairól. Biztos vagyok abban, hogy mindez a munka nemcsak az elért eredményt hozta, hanem olyan maradandó élményt a gyermekek életében, ami idővel maradandó gyümölcsöt terem. Köszönet érte a tanárnőnek!

*A szeretet nem lustán álmodozó,
hanem tevékeny.*

*A szeretet nem erőszakos,
hanem szelíden sugárzó.*

*A szeretet nem ordít, nem liheg,
hanem csöndesen sugall.*

*A szeretetet nem követelni,
hanem nyújtani kell.*

Nátrán Józsefné

Egy fiatal, halálos beteg lány szavai ezek tizennyolcadik születésnapján. Egy fiatalé, aki ülhetne bármelyikőtök mellett az iskolapadban, vagy éppen lehetnétek vele együtt egy kávézóban vagy egy sportpályán. Chiara Luce Badano 1971-ben született egy kis olasz településen Sasselloban. Szülei tíz évig vártak arra, hogy megszülessen. Otthon a szeretetre és a felelős életre nevelték. Mikor egyszer édesanyja azt javasolta neki, hogy sok játék közül összeszedhetne néhányat a szegény gyerekek részére, a legjobbakat válogatta ki.

Még kilenc éves sem volt, amikor megismerkedett a Fokoláre Mozgalommal és tagjai közé lépett. A közösség lelkeségét, mely a szeretet evangéliumának konkrét megélését és az emberek egységének előmozdítását hivatott a világban felmutatni, családjával együtt magáévá tette és igyekezett szerinte élni. Tekintete mindig fénylett, vidám és mélyérzésű fiatal volt, szerette a társaságot, a sportot és nem csinált mást, mint egyszerűen

Mindenem megvan

szeretett. Az elhagyott Jézust szerette a másokban, érdek nélkül, önzetlenül.

1988 nyarán kezdődött el számára a szenvedés útja: áttétes csontrákot diagnosztizáltak testében. Bátoran nézett szembe a betegséggel. Sok szenvedése között mindössze egyszer kiáltotta: „Jézusom, miért?” Majd néhány pillanat múlva így szólt: „Ha ezt akarod, Jézus, akkor én is ezt akarom.” Betegségében, amikor nem volt kórházban, családja otthon ápolta. Szobájában, ágyba fekvé fogadta fiatal barátait, lélekben együtt volt velük, nyomon követte a velük történeteket. Egyik barátjának, aki Beninbe indult, hogy a szegények nyomorát enyhítse odaadta, utolsó, tizennyolcadik születésnapjára kapott összes pénzét, mondván: „Nekem nincs rá szükségem, mindenem megvan.” Betegágyán is gondolt arra, hogy tegye a jót, kis ajándékokat készített egy jótékony-sági vásárra. Látogatói tapasztalták a Jézussal való bensőséges kapcsolatát, öröm volt őt meglátogatni és vele lenni.

A kezelések hiábavalónak tűntek, a betegség egyre elhatalmasodott, Chiara az ágyhoz volt kötve: „Ha választanom kellene, hogy járni tudjak, vagy a mennyországba jussak, hobbizás nélkül döntenék: a mennybe jutást választanom.” Elkezdődtek életének utolsó hónapjai, mikor még a morfiუმot is visszautasította: „Elveszi a tiszta tudatomat, pedig én csak a fájdalommat tudom felajánlani Jézusnak. Csak ez maradt nekem.” Amikor biztossá vált, hogy nemsokára meg fog halni, elkezdte tervezni temetését, amelyre úgy készült, mint egy menyegzőre. Meghagyta, hogy fehér ruhájára rózsaszín övet tegyenek, kiválasztotta

az énekeket és az olvasmányokat is: „Ne sírjatok miattam. Jézushoz megyek, hogy másik életet kezdjek. A természetesen nem szeretném, ha sírnának az emberek, azt szeretném, hogy hangosan énekeljenek.” Halála előtti este egyik barátjának ezt mondta: „Venniünk kell a bátorságot ahhoz, hogy megszabaduljunk azoktól az ambícióktól és tervektől, amelyek lerombolják az élet igazi értelmét, ami nem más, mint hinni Isten szeretetében, és kész.” Utolsó szavait édesanyjához intézte: „Szia! Legyél boldog, mert én az vagyok!” 1990. október 7-én, vasárnap reggel négy órakor Chiara megérkezett Jegyeséhez, Jézushoz. Utolsó ajándékként, ahogy még életében beleegyezését adta, ép szaruhártyáit, amit betegsége még nem pusztított el, kivették és két beteg fiatal kapta meg, akik ennek köszönhetően, most jól látnak.

Temetése ünnepség volt. Sokan és sokat beszélnek azóta róla, számos fiatal látogatja meg sírját, merít erőt az ő életéből és indul el a szeretet útján. 2010. szeptember 25-én avatták boldoggá. Mindössze 18 évet élt, de ma is emlékeznek rá. Ahogy egyik barátja mondta, fényt hagyott maga után. Chiara nem sokkal halála előtt mondta anyukájának: „A fiatalok a jövő. Nézd, én többet már nem tudok futni, de szeretném átadni nekik a fáklyát, mint az olimpián. A fiataloknak egyetlen életük van, és megéri jól eltölteni.” Kedves fiatalok! Vegyük át tőle a fáklyát és mutassuk meg a világnak, hogy érdemes Jézust választani és hiteles, modern, krisztusi fiatalnak lenni. (Mindenem megvan című életrajzi könyvét, ha valaki el szeretné olvasni, kölcsön tudom adni neki.)

Óra Krisztián káplán

Nyisd fel szemünket, Uram, hogy megláthassunk Téged fivéreinkben és nővéreinkben.
Nyisd meg fülünket, Uram, hogy meghalljuk annak kiáltását, aki éhezik, fázik, fél, s akit leigáznak.
Nyisd meg szívünket, Uram, hogy megtanuljuk egymást szeretni, mint ahogyan te szeretsz minket.
Add nekünk ismét Lelkedet, Uram, hogy nevedben egy szívvé és egy lélekké forrjunk.

Amen

Kalkuttai Teréz anya

Kisgyermek (és kamaszok) intelmei szüleikhez

1. Ne kényeztess el! Tudom jól, nincs mindenre szükségem, amit kérek, csupán kiprobálom, hogy mit csikarhatok ki tőled.
2. Légy velem határozott! Ez azért fontos nekem, mert ezáltal érzem magam biztonságban.
3. Ne engedd, hogy rossz szokásokat vegyek fel! Te vagy az egyetlen, aki ezekre még idejekorán figyelmeztethet.
4. Ne viselkedj úgy velem, mintha fiatalabb lennék, mint amilyen valójában vagyok! Ezzel csak azt éred el, hogy ostoba módon „nagy”-ként próbálok viselkedni.
5. Ne javíts ki mások előtt! Sokkal többet ért el, ha kettesben, csendesen megmagyarázod, hogy miben hibáztam.
6. Ne tégy úgy, mintha a hibáim bűnök lennének! A kettő összekeverése megzavarja bennem az értékek megtanulását.
7. Ne védj meg cselekedeteim következményeitől! Néha szükségem van arra, hogy – a fájdalmak árán – magam tapasztaljam meg a következményeket.
8. Ne vedd rossznéven, ha azt mondom: „nem szeretlek”. Legtöbbször nem te vagy az, akit nem szeretek, hanem azt a hatalmat, ami megakadályoz, hogy kedvem szerint cselekedjek.

9. Ne törődj sokat apró egészségi panaszaimmal! Néha csak azt szeretném elérni, hogy figyeljenek rám.
10. Ne korholj állandóan! Ha folyton zsörtölödsz, csak úgy tudok védekezni, hogy süketnek tettetem magam.
11. Ne felejtsd el, hogy nem tudom mindig pontosan kifejezni magam! Ezért tűnik néha úgy, mintha nem lennék „becsületes”.
12. Ne rázz le, ha kérdésekkel fordulok hozzád! Ha nem válaszolsz, egy idő után azt veszed majd észre, hogy abbahagyom a kérdezést, és máshol keresek választ a kérdéseimre.
13. Légy következetes! Ha nem vagy az, zavartnak érzem magam, és nem tudok többé bízni benned!
14. Ne mondd nekem, hogy a félelmeim butaságok! Nagyon is valóságosak ezek a félelmek, és csak úgy tudsz segíteni nekem, ha megpróbálsz megérteni.
15. Sose tégy úgy, mintha tökéletes és tévedhetetlen lennél! Túlságosan nagy lesz a családom, amikor rájövök, hogy egyik sem vagy!
16. Ne gondold, hogy elveszítéd a tekintélyed, ha bocsánatot kérsz tőlem! Becsületes bocsánatkérés meleg érzéseket ébreszt bennem irántad.
17. Ne felejtsd el, hogy szeretek kísérletezni. Kérlek, nyugodj bele a próbálkozásaimba, nem tudok meglenni ezek nélkül!
18. Ne felejtsd el, hogy milyen gyorsan felnövök. Biztos nehéz neked velem lépést tartani, de kérlek, legalább próbáld meg!
19. E felejtsd el, hogy nem tudok létezni szeretet és megértés nélkül, talán nem is kell neked hangoztatnom! Vagy mégis?
20. Kérlek, tartsd magad jó kondícióban és légy egészséges. Szükségem van rád!

Forrás: *Katolikus kalendárium*

Mennyei Atyám! Hálát adok neked az egészséges pihenésért, amellyel megajándékoztál. Úrjaébredt lelkem legyen egészen a tiéd! Ezen a napon úgy akarok járni-kelni, mint te: mindenütt jót akarok celekedni. Minden embert, aki csak találkozik velem, úgy fogadok, mint akit te küldtél hozzám. Ő a testvért látja bennem, az én szavaimból és tetteimből pedig a krisztusi szeretet sugározzék reá. Senki se távozzék tőlem annélkül, hogy legalább egy jó szót ne kapott volna. Add, hogy magamat elfelejtsem, és bele tudjam magam élni mások helyzetébe. Add, hogy sohase veszítsem el önuralmam, és ne legyek barátságtalan vagy sértő. Add, hogy mindig megnyerő modorú legyek, és éljen bennem szikrányi humor, hiszen erre oly nagy szükség van. a szomorú világban. Végül add meg, hogy mindenkit legalább parányit közelebb vezessek Szent Fiadhoz a Szűzanya által.

XXIII. János pápa reggeli imája

Deák Ferenc nyomában

A Mindszenty Gimnázium 12. b osztálya kilépve az iskolai élet megszokott kerékvágásából, Csalló Gergely és Illés Csaba tanárok kíséretében egy rendkívül tartalmas és élménydús történelmi kiránduláson vett részt a Göcseji Múzeum „Szerethető Múzeum” című projektjének keretében. A „Deák Ferenc nyomában” elnevezésű témanap lehetőséget teremtett megismerni a diákoknak a XIX. század egyik legnagyobb magyar államférfijának életútját, Zalában töltött 51 évének színhelyeit, emberi tulajdonságait, a hozzá fűződő anekdotákat. A kirándulás alkalmat adott arra is, hogy testközelből vehessük szemügyre a vidéki barokk kastélyépítészeti jellegzetességeit a szentgróti főnemesi és a söjtöri, kehidai valamint pusztaszentlászlói köznemesi kastélyok példáján, s megidézzük a táblabíró világ életmódját, mindennapi életét a kastélyok falai között. Mindezek megismeréséhez kiváló vezetőt kaptunk Béres Katalin muzeológus személyében.

Illés Csaba

Deák Ferenc nyomában

Úti beszámoló

Kedden reggel nyolc óra körül mondtunk ideiglenesen búcsút Zalaegerszegnek. Útvonalunk: Söjtör – Pusztaszentlászló – Kehida – Zalaszentgrót volt.

Rövid utazás után megérkeztünk Söjtörrre, ahol a Deák-kúriát tekintettük meg.

A kúria rövid története: Deák nagyapja építtette kvártélyháznak, de a hadseregnek nem volt szüksége rá, így eladták, Deák Gábor vette meg. Ő fejezte be a kúria építtetését. Viszont

idővel Deák Gábor is el akarta adni, de a vármegye nem vette meg, így családjával mégis beköltözött az épületbe. Később idősebb Deák Ferenc örökölte meg. Itt született Deák Ferenc is, akinek édesanyja a szülés után meghalt. Deák ezután Zalatárnokra került rokonaihoz, édesapja és testvérei pedig Kehidára költöztek. 1803 után nem nagyon volt lakója az épületnek. Később különböző hivatalok működtek itt, majd 2003-tól a restaurálás után Deák Ferenc Emlékház-ként funkcionál.

Innen utunk Pusztaszentlászlóra vezetett. Deák Klára és a férje, Oszterhueber József kastélya található itt. Deák Ferenc maga 1854-től '70-ig, májustól novemberig, a szüreti ünnepségig tartózkodott itt, nyári rezidenciájául szolgált. Az otléte alatt mindig történt vele valami különleges. Egyszer Hajnal Jancsi betyár és bandája támadta meg a kastélyt, és elvették tőle a Batthyány gróftól kapott órát. Deáknak ez nem tetszett, és visszszakövetelte a tárgyat, amit nem kis

megkönnyebbülésére vissza is kapott. Az óra Deák halála után a Nemzeti Múzeumba, majd a Parlamenti Múzeumba került, ahol kiállították, de onnan ellopták, csak a lánc maradt meg.

Deák kevésbé szeretett utazni, ezért azt vallotta, hogyha valaki szeretne tőle valamit, akkor az illetékes személy látogassa meg őt. Így fordult meg a kastélyban jó néhány nemes úr és hölgy, aki beírta a nevét a történelembe, mint például Festetics Mária, aki főként Deák rábeszélésére lett Erzsébet királynő udvarhölgye.

Folytattuk tovább utunkat, mégpedig Kehidára. Itt ismét egy kúriát tekinthettünk meg, amit Hertelendy Gábor építtetett, majd leánya, Anna és férje, Deák Gábor örökölt. Házas-

ságuk nem volt sikeres. Anna el is hagyta férjét, nagyvilági életet élt, de sosem váltak el. Anna adóssága gyermekeire szállt, amit idősebb Deák Ferenc vállalt magára. 1820-tól Deák Antal és Ferenc lakott itt, majd a XIX. század végén egy zsidó testvérpár alakította át az épületet. Eztán a Károli családé lett a birtok, de a környezetéhez tartozó telkeket az állam vásárolta meg. 1927-től Mezőgazdasági szakiskola épült a kúria mellett, amihez tartozott két szolgálati lakás, amiben a pedagógusok laktak, a kúriában pedig az iskola igazgatója éldegélt. Nem sokkal később szakmunkásképző, majd általános iskola lett belőle, de mivel a gyermekek száma egyre csökkent, így az is megszűnt. 2003-tól a kúria a Deák kiállítás részévé vált. Néhanapján a bírónak konferenciát is tartanak itt.

Miután idősebb Deák Ferenc meghalt, két testvére, Klára és Antal idehozta a gyermek Ferencet, és ők nevelték tovább. Antal különböző helyeken taníttatta őt. A gimnázium elvégzése után jogi tanulmányokat folytatott, majd Pesten jurátus lett. Közben megismerkedett és barátságot kötött Vörösmarty Mihállyal, akivel bensőséges levelezést folytatott. Emellett a politikában is egyre nagyobb szerepet vállalt. Tevékenysége, cselekedetei egyaránt váltottak ki felháborodást és egyetértést is.

Egyszer még egy rablógyilkos mel-

(folytatás a 9. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 8. oldalról)

lett is mondott védőbeszédet, melyben kifejtette, hogy az az ember nem azért lett gyilkos, mert annak született, hanem a körülmények kényszerítették rá, hogy gyilkossá legyen. Ez ellentmondott a kor nézeteinek, s a bűnöst kivégezték.

Egy másik példával meg bebizonyította, hogy őt bizony nem lehet megvesztegetni: A királyi pár meg akarta őt ajándékozni valamivel, mert előre segítette a kiegyezést. Nem igazán tudták, hogy mit is adjanak neki, mert éreszték, hogy Deák nem fogad el drága ajándékokat, ezért egy díszes keretben küldtek neki képet a koronázásról. A Deák a képet elfogadta, de a keretet visszaküldte a királyi párnak.

Idős korában gyámgyerekei gon-

dozták, Vörösmarty Ilona, aki egyben a keresztlánya is volt, és Vörösmarty Béla, aki emellett foglalkozott az ügyeivel is.

Élete utolsó napjait egy piros karos, füles fotelben töltötte. Ebben is halt meg. Vörösmarty Bélának Deák meghagyta, hogy halála után fizesse ki a tartozásait, és ami megmaradt, azt fordítsa jó célokra.

Kehidát elhagyva Zalaszentgrótra utaztunk, ahol kívülről megtekintettük a Batthyány-kastélyt. A keleti homlokzaton a latin nyelvű, disztichonban írt kronosztikon így szól: sIC eX annosIs sVrgVnt noVa teCta rVInIs haeC sI non pLaCent, faC Meliora, LICet! Magyarul: „Így emelődnek a régi romok üde épületekké, ha nem tetszik az új, rak-

jál mást a helyébe!” A nagybetűk egyben római számokat is jelölnek (MCCCCCCLLLXVVVVVIIIIII), melyek számértéke a kastély építési évszámára utal. Itt Deák és Batthyány közreműködésével megalakult a Véd-egylet Zala megyei egylete. Ennek következtében a hölgyek eldöntötték, hogy csak honi anyagból, kékfestőből varratnak/készíttetnek maguknak báli ruhát.

Zalaszentgrótot elhagyva visszatértünk Zalaegerszegre, ahol egy kiadós, késői ebédrel vártak minket a Gyuri csárdában.

Ezzel véget is ért a túránk, de úgy érzem, hogy rengeteg új és hasznos információval lettünk gazdagabbak.

Dávid Andrea (12.b)
Mindszenty Iskola

Jó volt olvasni:

Székely László: A lelkem

A lelkem szikla. Nem omlós-puha.
Sást, szittyót véd, de nem terem soha.
Hóvihar verte: el nem málhatott
S bírja sorsát, a zord magaslatot.

S tudjátok-e: a szirtnek álma van!
Szélvész vagy szellő ha felé suhan,
Magot kér tőle: életmagvakat
S hogy megörül, ha egy is rajtakad.

Szikla. Eszembe jut az egyház, amelynek szegletköve Krisztus, alapkövei az apostolok, élő kövei mi vagyunk. Az egyház, amelyet a földön Péter, a kőszikla vezet. Egy isteni intézmény, amely már több mint kétezer éve áll, és állja a világ viharait.

Álom. Az egyháznak, mint anyának álma, hogy Isten minden gyermekét összegyűjtse, hogy mindnyájan egyek legyünk Krisztusban.

Orvosság. Az egyház az a fogadó, ahol a bűnöktől megsebzett ember Jézus szentségei által gyógyulhat, újra erős és egészséges lehet.

S vagyok én, az ember, Isten gyermeke, aki Isten tüzes szeretetéből lettem és belőle élek. Van azonban, amikor fagy vagyok. Van, amikor állok és eselek. Van, amikor nem szikla vagyok, hanem homokvár. Van, amikor hagyom, hogy a világ lebeszéljen álmaimról. Van, hogy beteg vagyok, de Orvosomhoz, Jézushoz nem fordulok. Ha azonban Isten tüzes Lelkét befogadom: leszek szikla, merek álmodni és tenni, lehetek újra egészséges és lehetek testvérem számára támasz, gyógyír és fény.

(Székely László (1894-1992) egyházmegyéink papja volt. Zalaegerszegen is munkálkodott, 1919-ben nevezték ki Pehm (Mindszenty) József mellé gimnáziumi hitoktatónak. A fenti verse az 1929-ben kiadott A szirtnek álma van című verseskötetében jelent meg.)

Óra Krisztián Káplán

Ir kell, jófű kell, a világ beteg!
Szívjátok vérem, jóság-gyökerek
S ti emberek, nem fáj, csak szabjatok:
Csak addig élek, amíg adhatok.

Mert tűzből jöttem, s fáj, hogy fagy vagyok.
Azért szívom szíromba a napot
És most kitárom mindet reszketeg:
Ha befogadtok, mind a tietek

Retyezát és Páring: kettő az egyben III.

Túránk utolsó két napján a Retyezát keleti szomszédjába, a Páring hegységbe tettünk rövid kitérőt. Autóval mentünk a Petrozsény feletti sícentrumig ahol éppen jelentős építkezések folytak. Innét, mintegy 1700 méteres magasságból indultunk a legmagasabb csúcs, a Nagy-Páring (2019 m) meghódítására. Eleinte némi aggodással tekintettünk a hegyre ülő sűrű felhőre, de szerencsére mégsem rettentünk vissza. Amint ugyanis kétszáz méterrel feljebb kapaszkodtunk ragyogó napsütés köszöntött ránk, mely aggodalmainkkal együtt a felhőket is lassan szétoszlatta. Az ösvény hosszan kanyargott a gyephavas meredek oldalában. A fenyvesek már messze alattunk húzódtak, előttünk a távolban pedig ott magasodott a Carja csúcs (2405 m.) sziklás teteje. Útközben egy pásztorral, és nyájával találoztunk. Ösvényünk mentén terített asztalt kínáltak az áfonyabokrok. A Carja oldalában rátaláltunk a sziklák közt megbújó kicsiny Rudolf menedékre. A kunyhó védelmet nyújt az erre járó vándornak, akit meglep a hegyek szeszélyes időjárása.

A hegycsúcsról kissé lejjebb ereszkedve a túra utolsó szakaszához értünk. Innét az ösvény szinte függőleges sziklafalak peremén kanyargott. Alattunk a szédítő mélységben tengerszemek csillogtak a völgykatlan alján. Innét még másfél órás út várt ránk, és végre elértük végcélunkat, és itt álltunk Erdély harmadik legmagasabb csúcsán. Az ezeréves határral is

itt találkoztunk, amely az egyik mellékgerincen érkezik a csúcra, és innét már a főgerincen halad tovább. Miután a csúcspotok elkészültek, ugyanazon az úton tértünk vissza kiinduló pontunkhoz.

A Déli-Kárpátokba tett kiruccanasunkat végül egy völgytúrával zár-

tuk. Egy darabig autóval mentünk a Kis-Zsil sziklafalakkal övezett vadregényes völgyében, majd az egyik párhuzamosan lefutó völgyben már gyalogosan hatoltunk be a hegy belsejébe. A mellettünk húzódo fenyvesben hirtelen mozgásra lettünk figyelmesek. Három hatalmas pásztorcutya közeledett, elállva előttünk az utat. Most jó szolgálatot tett az ostor, melynek hangjára támadóink hamarosan visszakoztak. A könnyű levezetésnek szánt völgytúra végül a legkevésbé sem bizonyult pihentetőnek. Meg is állapítottuk, hogy itt csak nehéz túra van, és még nehezebb. A széles erdei útról letérve a turistaút egy fenyőkkel borított sziklás hegyoldalban haladt tovább. A törpefenyvesek között ismét izzasztó kaptató következett. A gyephavas szintjét elérve pedig újabb és

újabb egykori gleccserlépcsőkön kellett felkapaszkodnunk, míg végre elértük az első kisebb tavat. Végül néhány terasszal feljebb, több tavacska mellett is elhaladva, elértük a legnagyobbat, a Rozália tavat (1990 m.). Partján állva most alulról csodáltuk a jégkorszaki eljegesedés formálta hatalmas szikla-

falakat, melyeknek a tetején jártunk előző nap. A visszaúton még rátaláltunk egy menedékkunyhóra, amelyet egy szikla tetejére építettek, és létrán lehet hozzá feljutni.

Másnap aztán búcsút vettünk Petrozsénytól. Hazafelé autózva útba ejtettük Vajdahunyadot, a Hunyadi család ősi fészket, melyről a történelmünket meghatározó család a nevét is kapta. A vár környezete sajnos sivár, lehangoló iparvidék, de úgy néz ki, az épület felújítása szépen halad. A kiállítás anyaga sajnos nagyon gyér. De lehet, hogy jobb is ez így, legalább kevesebb helyen botlunk abba a törekvésbe, amely a Hunyadiakat románoknak próbálja beállítani. Az ódon falak között sétáló turista így képzeletében szabadon idézheti fel magyar múltunk hőseit, és általuk írt dicső lapjait.

(vége)

Fotó: Gedeon Tamás
Szöveg: Szalai Attila

Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből

Joel próféta könyve

„A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat.” (Jo 2,13)

Ez a könyv egy szózat, melyet az Úr intéz Joel prófétához – nyilván azért, hogy elmondja az embereknek, az egész népnek. Azért került be a sugalmazott könyvek közé, mert minden kereszténynek, bibliát olvasó embernek szól. Egy sáskajárás leírásával kezdődik a könyv, mely minden terményt elpusztít. „Szőlőskertemet pusztasággá tette, fügefáimat letarolta, lenyúzta és ki-döntögette; ágai fehérek lettek.” (Jo 1,7) „Pusztává lett a mező, gyászol a termőföld, mert elpusztult a búza, elillant a bor, kiapadt az olaj. Szégyenkeznek a földművesek, siránkoznak a szőlősgazdák a gabona és az árpa miatt, mert odalett a szántóföld termése. Kiszáradt a szőlőskert, ellankadtak a fügefák; gránátalma, pálma, almafa: elszáradt a mezőn minden fa.” Jo (1,10-12a)

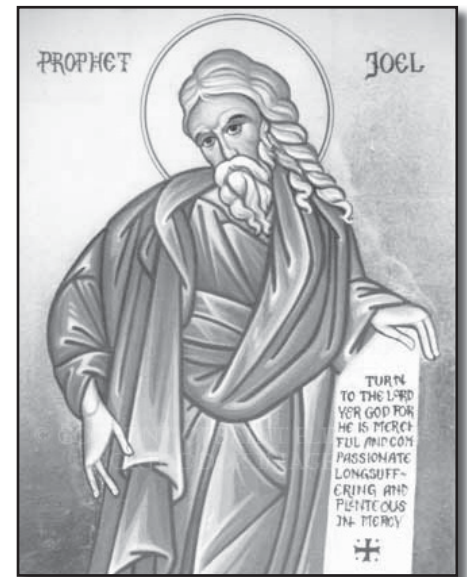
Mindezek a nehézségek megkeserítik az emberek életét. „Bizony eltűnt a vidámság is az emberek fiai közül!” (Jo 1,12b) Az első fejezet 6. versszaka már utal arra, hogy itt nemcsak sáskajárásról, a föld terményének és magának a termőföldnek a pusztulásáról van szó. „Országom ellen felvonult egy nép, hatalmas és megszámlálhatatlan; fogai, mint az oroszlán fogai, zápfoga, mint a nőstény oroszláné.” (Jo 1,6) A természeti csapások mellett a választott népet a környező nagy hatalmak (Egyiptom, Asszíria, Babilon...) csapásai is érik, sokszor kell a nagy birodalmak árnyékában, szorongattatásai között élniük.

Az Úr napjának érkezése hasonlít egy hatalmas sereg mindent elpusztító érkezéséhez, mely mindent elsöpör, mely ellen nincs védekezés. „Ó jaj! Micsoda nap! Mily közel van az Úr napja! És mint a pusztulás jön a Mindenhatótól!” (Jo 1,15) „Reszkessen az ország minden lakója, mert elérkezik az Úr napja, már közel is van. A sötétségnek és a komor fellegeknek napja az, felhőnek és homálynak napja!” (Jo 2,1b-2a) A túlélés egyetlen módja, ha az ember bűnbánatot tart, visszatér Istenéhez. Ezért

mondja az Úr: „Térjete vissza hozzám teljes szívetekből böjtölve vissza gyászolva.” (Jo 2,12b) Ezt a felszólítást toldja meg Joel próféta „A szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat. Térjete vissza az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mert jószágos és irgalmas, nagy a türelme és csupa könyörület; utálja a gonoszsgát. Ki tudja, hátha visszatér és újra megbocsát, s áldás fakad a nyomában, étel- és italáldozat az Úr, a ti Istenetek számára? Fújjátok meg a harsonát a Sionon, rendeljete el böjtöt, (...) Sírjanak a papok, az Úr szolgálói az előcsarnok és az oltár között, és mondják: Könyörülj, Uram, népeden, ne hagyj, hogy gyalázat érje örökségedet, s uralkodjanak rajta a népek!” (Jo 2,13-15, 17a)

Az igaz bűnbánatra az Isten válasza mindig a megbocsátás. Megbocsátott a bírúk korában az idegen isteneket imádó, majd Jahvéhoz visszatérő népnek, a gonosz gyilkosságot kitervelő, majd bűnét belátó és megbánó Dávid királynak, a Jézust háromszor megtagadó, majd keserves sírásra fakadó Péternek, a keresztényeket üldöző, majd megtért Pál apostolnak. Nem az az igazi baj, hogy bűnt követünk el, hanem az, ha nem tudjuk megbánni, nem tudunk keserves sírásra fakadni. Persze a bűnelkövetés, bűnbánat, majd a megszo-kott visszaesés körforgásában nehéz igaz bánatot tartani.

Az Úr megvédi népét, megszünteti a csapásokat és bőséggel megjutalmazza. Joel így látja ezt: Ne félj, termőföld, ujjongj és örülj, mert nagy dolgot vitt végbe az Úr! Mezei állatok, ne féljete, mert kizöldülnek a pusztá legelői! A fa meghozza gyümölcsét, a fügefa és a szőlő megadja termését. Sion fiai, ujjongjatek, örüljete az Úrban, a ti Istenetekben! Mert igazságosságában megadja nektek az őszi esőt; esőt küld nektek: tavaszi és őszi esőt, mint hajdanában. A szérúk megtelnek gabonával, a sajtók ontják a bort és az olajat.” (Jo 2,21-24) Sőt, azt üzeni az Úr: „És tudni fogjatek, hogy Iz-

raelben lakom, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, és nem más, és népemet soha többé nem éri szegény.” (Jo 2,27-28)

A próféta figyelmeztet: az **Úr napja az igazság napja**, a népek, az emberek megítélésének napja „Bizony, azokban a napokban, abban az időben, amikor helyreállítom Júdát és Jeruzsálemet, összegyűjtöm majd a népeket, leviszem őket a Jozafát völgyébe, és ítéletet tartok ott fölöttük népem és örökségem, Izrael miatt; amiért szétszórták a népek közé, s megosztották országomat.” (Jo 4.1-2)

Az Úr napja egyúttal egy új korszak kezdete „Mindezek után kiárasztom Lelkemet minden testre. Fiaitok és lányaitok jövendőlni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok meg látomásokat látnak. Sőt, még a szolgálókra és a szolgálókra is kiárasztom lelke-met azokban a napokban. Égen és földön jeleket mutatok.” (Jo 3,1-3) „Siessete, gyertek, minden népek körös-körül, és gyűljetek ott egybe!” (Jo 4,11) „Azon a napon új bor fakad a hegyekből, tej folyik a halmokból, Júda minden folyójának víz árasztja el a medrét. Forrás fakad az Úr házából, és megöntözi az Akácok-völgyét.” (Jo 4,18) „... és az Úr a Sionon fog lakni.” (Jo 4,21b.)

Joel az Úr napjára történő előkészület, a bűnbánat, a böjt, az ima prófétája, és még inkább a pünkösöd, a Szentlélek kiadásának prófétája

Titi

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Horváth Amina Mirella, Szili Ramóna, Szili Laura, Tamási Gábor, Nemes Levente, Molnár Izabella, Takács Ármin Sándor, Horváth Armand, Márovics Hunor Balázs, Illés Denisz Rómeó

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Cseh Zoltán László – Sipos Eszter, Bolla Gábor – Stimecz Anita, Fazekas Csaba László – Büki Andrea, Kovács Balázs – Németh Szandra, Luczi Dániel – dr. Órás Zsuzsanna, Dancs Gábor – Kovács Judit, Kustán Dániel – Fodor Melinda, Nagy József Milán – Talabér Vera, Lipics István – Pausa Renáta, Bokor Balázs – Farkas Andrea, dr. Kis László András – dr. Bikali Bernadett, Török Ernő – Mol-

nár Nikolett, Koppány Gábor – Balogh Eszter

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Simon József (1941), Balogh Lajos (1926), Nagy István (1927), Milei István (1921), özv. Óvári Jenőné sz. Ambrus Márta (1931), özv. Kereszturi Mártonné sz. Králl Julianna (1930), özv. Németh Kálmánné sz. Bicsák Mária (1926), Németh Zoltán (1947), özv. Düh Ferencné sz. Kiss Gizella (1934), Kuzma Ferenc (1946), özv. Salamon Jánosné Molnár Júlianna (1926), Kiss Zoltán János (1943), özv. Szabó Miklósné sz. Varga Ilona (1920), özv. Hájm Aladár Gézáné sz. Szkopovi Irén (1923), özv. Szabó Ferencné sz. Bazsika Irén (1938), Jakab István (1940), Orsós László (1949), Gombkötő Lajosné sz. Nagy Matild (1924), Bakonyi Istvánné sz. Soós Mária (1932)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A hónap szentje:

Pucci Szent Antal

„A keresztség egymagában nem elég ahhoz, hogy Krisztust formáljatok magatokból, hozzá tartozik Isten törvényeinek és a megfeszített Jézus követésének szem előtt tartása is, mert a keresztes elnevezés Krisztus nevéből származik, és keresztesnek csak azt nevezik, aki Jézus Krisztust követi.”

Így tanította híveit adventi prédikációjában ő, akit az olasz nép tisztelhet elsősorban szentjei közösségében.

Életében nincs semmi rendkívüli. Egyszerű plébános volt és hatása nem terjedt túl plébániája és városa határain. Nagysága és az életszentség magaslatára vezető útja abban állt, hogy hivatását, mint szerzetes, és mint plébános a megfeszített Krisztussal való bensőséges egyesülésben élte át élete minden napján, minden cselekedetében.

Szegény, de vallásához hűsége parasztcsaládban született 1819-ben. Édesapja sekrestyés volt, így az érdeklődő kisfiút a plébános tanította meg írni, olvasni és számolni. Hamar felfedezte, hogy tanítványa tehetséges, ezért később latinra és a többi gimnáziumi tárgyra is oktatta. Lassan érlelődött benne a gondolat, hogy szerzetes legyen. Tizennyolc éves korában belépett a firenzei szervitákhoz, bár édesapja mindent megtett, hogy ezt megakadályozza. Tanulmányait befejezve huszonnégy évesen tett fogadalmat, majd pappá szentelték. Viareggióban a Szent András templom káplánja lett, majd plébános élete végéig. Mellette rendházának priori feladatait is ellátta. Csak arra törekedett, hogy papi hivatását a legtökéletesebben élje meg

szereztesként és plébánosként egyaránt. Nem volt könnyű dolga abban a korban, amikor a szabadságharcok dúlták fel Itáliát is. Amikor az olasz királyság kikiáltásával szakadás jött létre az állam és a pápaság között, a legnagyobb ellenség az egyházellenes pápagyűlölő szabadkőművesség lett. Ebben a nehéz helyzetben ismerte fel Antal atya azt, hogy tanulmányozza a szociális problémákat és keresse azokat az eszközöket, amelyek segítségével közelebb lehet vinni az evangéliumot a megtévesztett néptömegekhez. Olyan közösségeket hozott létre, ahol mindezt megvalósíthatta. Gyermekek és a felnőtt keresztes oktatás kongregációja, a dolgozó halászok gyermekeinek esti iskolája, a népből való lányok nevelése. Tanításában mindenkit arra buzdított, hogy a felebaráti szeretet megvalósításának mennyi útja van. Ebben ő maga is tevékenyen nap, mint nap kivette a részét. Betegekről, szegényekről, elhagyatottokról gondoskodott, még életét sem kímélve a kolerajárvány idején. Azonban ha kellett, bátorsággal, de szeretettel szállt szembe azokkal, akik az Egyház és pápaság ellenségei voltak. Élete állandó harc volt Istenért és embertársaiért.

Ezzel érdemelte ki még ellenségei tiszteletét is. Halálakor, a liberálisok kezében lévő városa nyilvános temetés tiszteletében részesítette, elismerve nagyságát: *„Csupán mint ember is nagy érdemeket szerzett Antonio Maria Pucci az országért végzett munkájával, függetlenül katolikus papi állapotától, ... és az igazi erény példájának kell tekinteni.”*

Nátrán Józsefné

Kedves Gyermek!

Boldog új évet kívánok, mert a mai nappal új egyházi évet kezdtünk!

Ha az ábrák bal felső sarkából "L" alakban (sakk „ló” ugrása) elindulsz, akkor könnyen tudsz válaszolni az alábbi kérdésekre:

1. kérdés: Mi a neve az új egyházi időszaknak?
.....
2. kérdés: Mi ennek a jelentése?
.....
3. Még mást is találsz a rejtvényben, ha ügyes a szemed:

A	L	E	G	Ú	Y	E	E
E	T	D	E	K	V	R	T
I	I	N	S	É	B	T	Ö
T	V	E	R	E	J	K	!

P	K	I	Á	L	T	O	K	I	E
U	E	R	R	E	A	R	Z	N	S
S	R	Ú	S	R	K	O	É	T	Á
Z	E	Z	J	Ö	A	S	M	E	S
T	S	D	O	Z	R	Z	D	G	K
A	Z	O	R	S	N	L	A	N	A
Ú	T	M	D	E	I	Á	V	E	T
É	E	B	Á	V	E	N	L	Y	Ö
S	L	J	N	E	Á	Ö	K	G	N
O	M	É	L	T	Ó	T	E	E	S

A sok betű között egy név van elrejtve. Ha a megadott szavakat megkeresed és áthúzod, akkor a megmaradt betűkből kitalálhatod Jézus előhírnökének nevét. Még két kérdés: Ki volt az ő édesapja és édesanyja?

Megkeresendő szavak:
EGYENGETNI, OROSZLÁN, TEVESZŐR, KERESZTEL, TAKARNI, PUSZTA, KIÁLTÓ, VADMÉZ, SÁSKA, JORDÁN, MÉLTÓ, DOMB, ÚR, ÚT, ÉS, TE, ŐK

Az Úr előhírnöke:
.....

Szüleinek neve:
.....

Kedves Gyermek!

Keresztelő Szent János föllépéséről és igehirdetéséről a Szentírásban is olvashatunk. Mi volt tanításának a lényege? Segítségül: megtérésünk elképzelhetetlen nélküle, az advent egyik fontos felhívása. (Mk 1, 1-8)

1. A nagy középfoka
2. Véték
3. Jézus előhírnöke
4. A leghíresebb könyv
5. Szentföldi folyó
6. Nem görbe
7. Keresztelő szent János eledele
8. „Ő pedig- kel keresztel majd meg benneteket!”

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									

Megújult képzések a Mindszenty Gimnáziumban

A zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium római katolikus szellemiségű oktatási intézmény, amelyet Dame Női Kanonok- és Tanítórend alapított és működtet.

A 9. évfolyamon két négy évfolyamos gimnáziumi osztály indul emelt szintű nyelvi, illetve emelt óraszámú informatikai képzéssel.

Kód	Csoport	1. idegen nyelv	2. idegen nyelv
01	Emelt szintű nyelvi képzés	angol vagy német heti 5 óra (újrakezdő vagy haladó)	francia heti 5 óra (kezdő)
02	Emelt szintű nyelvi képzés	angol heti 5 óra (újrakezdő vagy haladó)	német heti 5 óra (kezdő)
03	Emelt szintű nyelvi képzés	német heti 5 óra (haladó)	angol heti 5 óra (kezdő)
04	Emelt szintű nyelvi és emelt óraszámú informatika képzés	angol heti 5 óra (újrakezdő vagy haladó)	német heti 3 óra (kezdő)

Az emelt óraszám mellett sok más lehetőség is biztosított a nyelvek elsajátítására. Ingyenes nyelvvizsga- felkészítés, szakkörök, nyelvi táborok, külföldi kirándulások, **COMENIUS** pályázatokba való bekapcsolódás segítik a nyelvtanulást.

A 11-12. évfolyam legkiválóbb tanulói lehetőséget kapnak, hogy nyugat-európai Notre Dame iskolákban folytathassanak tanulmányokat (időtartama 2-3 hónap), elmélyítve nyelvtudásukat. A **Global Outreach** alapítvány segítségével pedig az Egyesült Államokban tölthetnek el egy teljes tanévet a tanulásban, közösségi és hitéleti tevékenységben is kiemelkedő diákok.

A Mindszenty gimnáziumba való felvétel feltételei:

A felvétel minkét osztályban az általános iskolai eredmények alapján számított hozott pontok és a felvételi vizsgán elért pontszám alapján történik. A diákoknak **írásbeli és szóbeli felvételi vizsgát** kell tenni

2013. december 5-én, 8 - 11⁴⁰-ig, szeretettel várják nyílt tanítási napra az érdeklődő diákokat és szüleiket!

Miért várunk a Notre Dame iskolába?

Françoise Debeaute nővér, a Notre Dame Rend zalaegerszegi rendháza rendfőnöknőjének gondolatai

Szeretném elmondani, hogy minden, ami itt a Mindszenty iskolában történik, az a szív intelligenciájából, a szeretetből fakadt. Szent Ágoston a következőképp fogalmazta meg a szív intelligenciájának jelentését: A szeretet mértéke: végtelenül szeretni.

Pedagógusaink szakmai tudása nem korlátozódik le a tananyag átadására. Ők nevelik, és vallásos életre tanítják a gyermeket. Ebbe az iskolába boldog, kiegyensúlyozott, tisztelettudó és szorgalmas gyerekek járnak. A mosolyuk az, ami visszatükrözi a saját bensőjüket és az ő mosolyuk a tükörképe az ő egyéniségüknek is. Megvalósítják Szent Ágoston elképzelését, amikor a saját szabadidejük rovására ünnepeket, miséket, cserekapcsolatokat, utazásokat, táborokat szerveznek.

Ebben az iskolában mindig történik valami. Mégis, ami a legfontosabb talán az, hogy ne veszítsük el azokat az értékeket, amit Nyugat Európában olyannyira szeretnének újra megtalálni. Mindemellett legyünk nagyon óvatosak: a dohányzás, az alkoholfogyasztás, a drogok, a szex létező veszélyt jelentenek a fiatalokra. Csak a morális tartás és az önfelelem az, ami vissza tudja tartani őket, és csak így válhatnak egészséges felnőttekké.

Ezt a belső, megtartó erőt itt kell, hogy megtapasztalják diákjaink, a gyökereik nálunk kell, hogy mélyre nyúljanak, a vallásos nevelésen keresztül. Megtanulnak imádkozni, elcsendesedni, meghallani az Úr szavát, megtanulnak megbocsájtani, megtapasztalják a szentmisék lényegét. Átélik a segítő, szerető közösséghez tartozás élményét, mely egy életen át kíséri őket.

Ha jó egy iskolába járni, az azt is jelenti, hogy az egy jó iskola. Őrizzük meg a lendületet, az életörömet és ne féljünk kipróbálni új dolgokat!

Mindszenty engesztelő imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros, hercegprímás szülőfalujában a Mindenszentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

18 óra: Keresztút a templomban

19 óra: Szentmise

20 óra: Engesztelő imaóra

21 óra: Fáklyás körmenet a

Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Forrás: www.martinus.hu.

December 20-án (pénteken), **21-én** (szombaton) az esti szentmise, **22-én** (vasárnap) a délelőtti 10 órai szentmise keretében dr. Pákozdi István egyetmi lelkész vezeti **ádventi lelkigyakorlatunkat**.

Helyreigazítás

Az Ünnepi Harangszó 2013. évi 5. számában az Egyházközségi Képviselőtestület névsorából kimaradt Fercsák Tamás és Szeli Gábor neve. Elnézést kérünk!

Imahét a krisztushívők egységéért 2014. január 19-26.

Püspöki szentmise Brenner János halálának évfordulóján

2013. december 15-én, vasárnap Szombathelyen, a Szent Kvirin-templomban (Szalézi) 11³⁰-kor kezdődik a szentmise.

Európai Taizéi Találkozó

Idén 36. alkalommal rendezik meg a fiatalok európai találkozóját. A bizalom zarándokútján 2013. december 28. és 2014. január 1. között Strasbourghban imádkoznak és elmélkednek fiataljaink Európa és a világ más tájairól érkező kb. 30 000 zarándokkal.

December 8-án, vasárnap a **pózvai városrészben búcsút** tartanak.

December 12-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

December 13-án, pénteken a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

December 28. (szombat) és **január 1.** (szerda) között Strasbourghban rendezik meg a Nemzetközi **Taizéi Ifjúsági Találkozót**.

December 31-én, kedden, Szent Szilveszter napján, az **év végi hálaadó szentmise** 16³⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban, melyen hálát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségéért.

December 31-én, kedden **éjféλι mivel kezdjük az új évet** a plébánia-templomban: A templomba csak a sekrestyén keresztül lehet belépni.

Január 1-jén, szerdán a plébánia-templomban a reggel 7 órakor kezdődő **szentmise elmarad**.

Január 9-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Január 13-án, hétfőn a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **január 19-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

